

PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra výtvarné výchovy
Univerzita Karlova

Posudek oponentky bakalářské práce

Akademický rok: 2023/24

Studentka: Bc. Anna Hůlková

Název práce: Geneze edukačního modelu v regionálním muzeu umění

Studijní program: Učitelství výtvarné výchovy pro 2. stupeň základní školy a střední školy a základní umělecké školy (N0114A300100)

Studijní obor: N VV 20 (0114TA300100)

Cíle diplomové práce nejsou jasně formulované. V úvodu nacházím širokou otázku „jaká je funkce současného muzea ve vztahu k jeho vzdělávací činnosti“. Studentka v teoretické části práce vykládá pojmy s oporou o odbornou literaturu. Text popisuje nároky a charakter práce edukátora a specifické prostředí Muzea umění a designu Benešov, referuje o nedávných koncepčních změnách na tomto pracovišti. Jako problematický vnímám nedostatek nezaujaté reflexe referované koncepce. V textu je řada emotivně zabarvených výrazů, např.: „Mezi hlavní principy pak patří obecně spojení kvalita života nad kvantitou,“ (kap. 1.3.1). Studentka popisuje fungování benešovského muzea. Text zde má spíše charakter podkladu k případové studii, nejedná se přímo o teoretické úvahy, zároveň ale tento text není jako badatelská práce označený. Některé odkazy na teoretiky výtvarného oboru (Petra Šobáňová) jsou jen uvedené, ale jejich myšlenky zde nejsou rozvedené, což je škoda. (1.5.2). V kapitolách 1.7.1. a 1-7.2. studentka komentuje koncepci edukace vytvořenou na pracovišti, kde je diplomová práce psaná, autorka se zde zabývá teorií výtvarného oboru, dotýká se pedagogické psychologie, text zde má odpovídající charakter teoretické práce. Za metodologický problém považuji, že autorka nerozlišuje epistemologické roviny: „... Vychází přitom z psychodidaktického *přístupu*, opírajícího se o *myšlenku*, že účinně si osvojíme jen takový poznatek, který si sami aktivně zkonstruujeme ... Vydeme-li z tohoto *faktu*,“ (vyznačení slov kurzívou provedla oponentka). Na místě slova „fakt“ by zde měl být „předpoklad“. Jedná se zdánlivě o drobnou nuanci, ale nejde o úplnou drobnost, záměna předpokladu za fakt brání studentce nabýt výše zmíněný kritický odstup od programových tezí, se kterými pracuje, což je nakonec ke škodě jejich přesvědčivosti. Paradoxně to pak působí v souvislosti tvrzení, že „Vždy se musíme umět dívat kriticky, s nadhledem.“ S programem „nerůstu“ pak kontrastuje propagace „růstového“ myšlení, a tato disonance zde není náležitě vysvětlená. Některé problematické a nepodložené teze: „Aby byla ta společnost, či společenství, ve kterém se pohybujeme, zdravé/á, musí se v ní cítit všichni dobře, ...“ by bylo zajímavé uvést do vztahu s referovaným uměleckými díly, např. Jan Duryna: Toxic happiness.

V praktické části není jasně vymezený cíl, nevidím zde ani zřetelnou formulaci otázek.

Naopak popisy výtvarných činností mají svou váhu a oceňuji pozornost, kterou jim autorka práce věnuje.

Také tato část práce by ale mohla být na některých místech formulovaná přesněji, viz otázky oponenta. Pokud jde o etické aspekty výzkumu, doporučila bych důslednější anonymizaci respondentů. Studentka uvádí reflexe edukátorky a vyučující, což je samo o sobě v pořádku, ale nenalézám v textu analýzy shromážděných dat.

V kapitole 2.3.7 jsou reflexe vyučujících shromážděny skrze dotazník. Studentka zde mluví o „čtení“ odpovědí, ale ani zde není provedená žádná analýza. Odpovědi v dotazníku jsou velmi zdlouhavé a celkově se domnívám, že by přehlednosti práce prospělo přesunutí velkého množství hrubých dat, v textu práce obsažených, do přílohy.

Autorka uvádí, že „práci lze chápat jako případovou studii“, ale nedomnívám se, že je tomu tak.

Studentka řádně cituje a parafrázuje uvedené studijní zdroje. Členění práce na kapitoly a podkapitoly je logické.

V úrovni jazykového zpracování se objevují výkyvy, výrazy jako „věkové kategorie účastnictva“, „kompetencí edukačního pracovníctva“, „odkazuji čtenářstvo na webové stránky galerie“ působí neorganicky.

Formální zpracování textu je v pořádku. Odborný přínos práce shledávám především v rozvoji didaktických zkušeností diplomantky. Práce v širším smyslu splňuje své zadání. Splnění cílů práce lze těžko posoudit, protože v ní nejsou zřetelně formulované.

Otázky k obhajobě:

1, S oporou o odbornou literaturu popište žánr případové studie a zhodnoťte, kde jej můžete v práci doložit. Jak byste text upravila, aby lépe odpovídal žánru konceptové analýzy?

2, vyberte v textu několik formulací s charakteristikami „filosofie“ muzea, které mají výrazně pozitivní konotace. Pokuste se tyto věty formulovat jazykem prostým pozitivního zabarvení, neutrálně, a zhodnoťte, co z vět zbylo, a dále, jestli to odpovídá charakteristice muzejního programu.

3, V textu praktické části píšete, že žák „Objevuje a zkouší podstatu abstrahování tvaru.“ Vložte, jak chápete abstrahování a v čem se v doložených dětských pracích projevuje.

Souhrnné vyjádření: Práci doporučuji k obhajobě.

3. 9. 2024

Mgr. Helena Kafková, Ph.D.